

nøje mindes. Jeg vil derfor meget henstille til det høje Tings Overvejelse, om det ikke kunde undlade at vedtage Ændringsforslag Nr. 4. Ændringsforslagene under Nr. 8 og 12 staa i Forbindelse hermed. Ændringsforslag Nr. 16 angaar en Forandring i Vederlaget for Værgeraadenes Medlemmer. Jeg frygter for, at hvis Ændringsforslaget vedtages, vil denne Lov derigennem komme til at medføre betydelig større Udgift end ellers, en Udgift, som ikke skulde synes nødvendig, da den Ulejlighed, der bliver Spørgsmaal om, naar Fraværelsen fra Hjemmet varer under 6 Timer, navnlig da der formentlig ikke vil blive holdt Møder saa overordentlig tidt, jo bliver saa ringe, at det ikke godt kan komme til at betyde noget for de Mænd, som blive Medlemmer af Værgeraadene, om de faa et Vederlag derfor. — Ændringsforslag Nr. 23 om, at sidste Punktum i 2det Stykke af § 10 udgaar, skal jeg meget fraraade. Det er en Bestemmelse, som ikke oprindeligt fandtes i Lovforslaget, men blev indsat i det andet Ting. Den gaar jo ud paa, at den Hjælp, som Kommunalbestyrelserne i visse Tilfælde yde en Familie, som har vanartede Børn, ikke skal regnes for Fattighjælp. Det er et Forslag, som vandt meget stor Tilslutning dernede, og som det forekommer mig at være ganske ubetænkeligt at vedtage, da det dog til syvende og sidst kommer an paa Kommunalbestyrelserne selv, om de mene, at der er Grund til at yde den paagældende Familie Hjælp, og det synes mig virkelig, at der kan være god Grund til, at en saadan Hjælp ikke regnes for Fattighjælp, da det efter Omstændighederne vil være muligt ved at yde den at befri Kommuner for vidtløftigere og dyrere Følger, som kunne paaføres dem gennem denne Lov, hidrørende netop fra det samme Barn.

Der er dernæst en Række Ændringsforslag, Nr. 47—50, angaaende en anden Fordeling af Udgifterne. Jeg tror, at den Fordeling, Lovforslaget indeholder, er saa god og saa vel overvejet, at man meget vel vil kunne blive staaende derved.

Jeg tror dermed at have gennemgaaet alle de Ændringsforslag, der ikke ere stillede af Udvalget, og skal altsaa anbefale Lovforslaget tilligemed Udvalgets Ændringer.

Nordby: Jeg vilde gerne med nogle ganske faa Ord tillade mig at anbefale Ændringsforslaget under Nr. 1 til § 2. Jeg er ganske enig i det, den ærede Ord-

fører for Mindretallet (J. Pedersen) har udtalt, idet jeg tror, at de Baand eller Drivfjedre, hvad man vil kalde det, man allerede har med Hensyn til Skoleforsømmelser, ere tilstrækkelige til at forhindre, at saadanne tage Overhaand. Ganske vist kan det maaske nok tænkes, at et Barn mod Hjemmets Villie bliver borte fra Skolen, det indrømmer jeg, men det staar for mig saaledes, at det nærmest maa blive en Sag mellem Hjemmet og Barnet, og Mulkterne for Skoleforsømmelser ere, deri er jeg ganske enig med det ærede 3die Medlem for 6te Kreds (J. Pedersen), saa betydelige, at de nok skulle lære Hjemmene til at holde deres Børn i Skole. Ændringsforslaget berører jo i og for sig, hvis jeg da ser ret, to forskellige Forhold, nemlig Skoleforsømmelse og Dovenskab fra Barnets Side. Det første mener jeg nærmest vedrører Hjemmet, hvorimod det andet tager Sigte paa Barnet selv. Jeg tror nu, at det vil være meget uheldigt for ikke at sige farligt at indføre en slig Bestemmelse vedrørende Dovenskab som den, der staar i Lovparagraffen. Uden at jeg vidtløftigere skal udtale mig derom, vil jeg blot sige, at de saakaldte dovne Drengene ganske vist ikke kunne forlange nogen god Karakter paa Grund af deres Dovenskab, men det er vist lige fuldt en Kendsgerning, at mange af dem og maaske ogsaa mange af de dovne Piger — skønt det gælder vel nærmest kun om Drengene — meget ofte ere begavede Individuer, og selv om det kan genere baade Lærerne og Hjemmene, at vedkommende Børn ere, hvad man med Rette kan kalde dovne, mener jeg dog, at det er noget, der bør tages nænsomt paa. Saa vidt mig bekendt har det meget ofte vist sig, at de Børn, som kaldtes dovne, og som maaske endda kunde kaldes „betydeligt dovne“, ere blevne ganske udmærkede Mennesker. Jeg tror, som det allerede er blevet udtalt, at det i mange Tilfælde vil virke i ganske modsat Retning af, hvad der tilsigtes, saafremt et saadant Barn paa Grund af Dovenskab bliver hensat i Internat. Jeg maa derfor meget tilraade, at Tinget stemmer for det stillede Ændringsforslag, idet jeg tror, at det vil blive til Gavn for Samfundet. Saa fremt Lovforslaget beholder den Affattelse, det nu har, vil der blive indført en meget uheldig Regel. Med disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale Mindretallets Ændringsforslag.

Goos: Jeg skal ikke forlænge Forhandlingen om de forskellige Spørgsmaal,